

Kurs: **Examensarbete, kandidat, jazz BG1016 15 hp**

2015

Konstnärlig kandidatexamen i musik 180 hp

Institutionen för jazz

Handledare: Sven Berggren

Nick Klaman

Examensarbete

Examenskonsert och Album

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns
dokumenterat på inspelning: **Devil's Dance**

Innehållsförteckning

Min bakgrund	4
Gymnasium	5
Folkhögskola	5
Kungliga Musikhögskolan i Stockholm	6
Barcelona	6
Mitt Projekt	7
Nick Klaman Quintet	7
Johan Christoffersson – Altsaxofon	8
Filipe Raposo – Piano	8
Samuel Löfdahl – Kontrabas	9
Hannes Sigfridsson – Trummor	9
Processen	10
Låtarna	11
Devil's Dance – (N.Klaman)	11
Letters From Barcelona – (N. Klaman).....	12
Tata – (N.Klaman).....	13
Life On Planet Mars – (N.Klaman)	14
All I Could Think About Was Her – (N.Klaman)	15
Interlude – (N.Klaman).....	16
Konserten	17
Förberedelsen	17
Fasching	18
Resultat.....	18
Devil's Dance	19
Mixning	19

Slutlig reflektion.....	20
Referenser.....	21
Skivor.....	21
Förebilder.....	21
Anders Bergcrantz – Trumpet.....	21
Ambrose Akinmusire – Trumpet.....	21
Roy Hargrove – Trumpet.....	21
Bilagor.....	22
Skivomslag.....	22

Min bakgrund

Jag minns att året var 1998 då min pappa, första gången, spelade upp en Led Zeppelin skiva för mig vid namn "Led Zeppelin II" (1969) och närmare bestämt en låt som heter "Whole Lotta Love". Samtidigt som låten ekade i högtalarna fick jag höra historien om hur han och hans vänner upptäckte bandet under 1970-talet i ett kommunistiskt Polen där internationell rockmusik oftast var förbjuden eller högst begränsad i dåtidens radiostationer. Radio Luxembourg var en station som var baserad i storhertigdömet Luxemburg under den tiden, som bestämde sig för att bli den största radiokanalen genom att ha den starkaste radiosignalen i Europa. Signalerna nådde ända ut till Polen och var en bidragande faktor till min pappas stora musikintresse och varför jag nu satt och lyssnade på historien om hur han blev inspirerad av band som Led Zeppelin, Black Sabbath och AC/DC. Hur han tillsammans med sina vänner försökte bilda ett eget band i en källare med två gitarrer och ett par kartonger som skulle föreställa ett trumset då trummor på den tiden var för dyra att köpa. Den här historien är mitt första och starkaste minne jag har om hur jag först blev intresserad av musik.

Jag började spela trumpet när jag var elva år gammal. Vid den här tidpunkten hade jag ingen som helst tanke på att börja spela ett instrument. Jag lyssnade mycket på musik men ingen i min familj hade någonsin spelat ett instrument eller hade någon större kunskap inom musik, bortsett från att spela på ett par kartonger, så tanken slog aldrig mig. Kulturskolan i Landskrona där jag är född och uppvuxen, startade ett projekt vid den här tiden. Deras projekt gick ut på att motivera barn till att börja spela ett instrument, alla som gick i fjärde klass på lågstadiet fick pröva på ett instrument, varpå man blev tilldelad ett och började spela i en liten orkester tillsammans. Trumpeten var det jag fick, och jag kommer ihåg att jag blev lite besviken i början då jag helst hade önskat mig att spela bas eller trummor. Det här höll på i ett halvår och efter det hade man ett val, antingen kunde man fortsätta på kulturskolan och då betala årsavgift eller så kunde man sluta. Det gick rätt bra så jag valde att fortsätta och på den vägen har jag fortsatt.

Jag började med att spela klassisk musik, utan att egentligen varit intresserad av den här musikstilen tidigare så var det klassisk musik jag trodde skulle bli min framtid. När jag var 13 år fick min första lärare, trombonisten Daniel Vistam mig att för första gången höra Miles Davis album "Doo Bop", ett album av genren instrumental hip-hop. Jag hade sedan länge lyssnat mycket på hip-hop så när jag först fick höra plattan var jag i extas. Att man kunde göra sådan här musik med trumpet var fantastiskt, något som jag aldrig hade kunnat tro. Det blev en ögonöppnare och en första ingång till jazzen. Kort därpå upptäckte jag albumet "Kind Of Blue", även den gjord av den legendariske trumpetaren Miles Davis. Efter det började jag intressera mig för jazz och utforska många kända jazzmusiker som John Coltrane, Freddie Hubbard och Wayne Shorter.

Gymnasium

Trots min upptäckt av jazz och att jag ständigt lyssnade på den här typen av musik så var det inte självklart att jag skulle rikta in mig på att spela det. När jag var 15 år var det dags att ansöka till studier på gymnasium, musik var någonting som jag hade ägnat mycket tid åt vid det här laget så jag valde att söka mig in till Estetiska programmet med inriktning musik på Heleneholms gymnasium i Malmö. Efter att ha blivit antagen valde jag dock att fortsätta med klassisk musik, det var trots allt det enda som jag hade övat på att spela, och dessutom fick jag ha en fantastisk trumpetlärare, och hittills den bästa jag haft, vid namn Jonas Wiik som är klassisk trumpetare vid Operan i Köpenhamn. Jag lärde mig enormt mycket i grundläggande trumpetsteknik och använder den kunskap jag fick då än idag i mitt vardagliga övande.

Någon gång under mitt andra år på gymnasiet började mitt intresse för att spela klassisk musik att svalna. Jag upplevde att klassisk musik skulle låta så perfekt som möjligt, att man aldrig fick missa några toner i ett stycke eller dylikt, och det var något med den inställningen till musik som inte tilltalade mig över huvud taget. Jag hade redan hunnit ha ensemblelektioner i jazz och fattat intresse för att spela och öva på det. Så småningom försvann mitt intresse för klassisk musik och jag gick över till att spela jazz tredje och sista året i gymnasiet.

Folkhögskola

Efter mina tre år på Heleneholms gymnasium blev jag antagen till Ingesunds Folkhögskola i Arvika där jag sammanlagt spenderade två år. Alla lektioner ägde rum på Musikhögskolan Ingesund som ligger precis bredvid folkhögskolan och under den här tiden fick jag möjlighet att fördjupa mig inom jazz och fick träffa lärare som har påverkat mig som musiker och min inställning till musik. Daniel Nolgård, pianist och lektor på Musikhögskolan Ingesund var och är fortfarande en av de lärarna som har gjort störst avtryck på mig som musiker, jag hade honom som lärare i ensemble och lärde mig de grundläggande bitarna i hur man jobbar i en ensemblesituation. Utbildningen överlag var inriktad på mycket fritt samspel och kreativitet, vilket var väldigt utvecklande när det kom till mitt eget spel och hjälpte mig att börja utveckla mitt eget sound på trumpet. Jag var väldigt inne på att jobba som leadtrumpetare under de här två åren och till min hjälp fick jag ha en av världens bästa, nämligen Lasse Lindgren som trumpetlärare, vilket utvecklade mitt leadspel avsevärt under den här tiden. Lasse som också han studerade på Ingesund en gång i tiden gav mig mycket kunskap och insikt i hur det är att profilera sig som leadtrumpetare.

Kungliga Musikhögskolan i Stockholm

2012 blev jag antagen till kandidatprogrammet Musiker-Jazz 180 hp, något som hade varit mitt mål under perioden då jag studerade på folkhögskola. Under mina tre år här har jag verkligen fått utveckla min musik och personlighet som musiker. Största anledningen har varit att jag har haft möjlighet att träffa och spela med fantastiskt talangfulla musiker. Att vara omringad av musiker som är på en så hög nivå är den största faktorn och moroten till att man själv vill utvecklas och bli bättre på sitt instrument. Fyra av de musiker som jag har spelat mest med och som har haft mest betydelse för min utveckling är även de som är med i mitt projekt, Nick Klaman Quintet. Patrik Skogh var min trumpetlärare det första året och de senaste två åren har jag haft Mikael Sörensen som lärare. Mikael har fått mig att utvidga min syn på jazzmusik och hur jag kan arbeta med mina kompositioner, både ur ett solistiskt perspektiv samt gruppspel. Den viktigaste frågan har varit hur man kan jobba för att utveckla sitt sound för att undvika att hamna i ett fack och kunna urskilja sig som jazzmusiker. Största arbetet har gått ut på att spela det man hör i musiken, och inte upprepa sig genom att använda samma fraser. Det här stått i fokus under mitt sista år på Musikhögskolan och har fått mig att jobba på mitt spel på ett helt annat sätt, något som jag inte erfarit tidigare.

Barcelona

Aldrig i mitt liv trodde jag att jag skulle få chansen att bo och studera musik i Barcelona. Genom Musikhögskolan i Stockholm samt programmet Erasmus + blev det här möjligt. Under slutet av mitt andra år på utbildningen sökte jag utbyte inför mitt sista år i tre städer, Barcelona, Milano och Paris. Lotten föll på Barcelona och jag spenderade höstterminen på Escola Superior de Musica de Catalunya. Tiden där visade sig bli en fantastisk upplevelse där jag fick erfara hur man jobbar med musik på ett annat sätt än i Sverige. Först och främst fattade jag intresse för flamencokulturen och började lyssna och studera gitarrister som Paco de Lucia och Vicente Amigo. Den största skillnaden var hur mycket mer man jobbade med rytmik och timing än vad vi gör här hemma. Till exempel var det mycket mer vanligt att studenter hade flamencopercussion som biinstrument istället för piano eller gitarr. Alla ensembler hade studier i rytm som en del av övning under lektionerna, hur man kan tänka och jobba på det. Målet var att få in känslan av time i kroppen mer än att kunna läsa sig till det i notform. Den största musikaliska utmaning jag haft hittills var just i Barcelona då jag ingick i en flamencoensemble på master nivå och fick verkligen anstränga mig för att hänga med. Låtarna vi spelade var helt improviserade och skrevs under lektionstid. Det mest intressanta var att se hur mycket fokus och tid som lades ner under lektionerna med rytmik, där man fick klappa och sjunga rytmer, något som oftast förekommer på lägre utbildningsnivåer här i Sverige och som på universitetsnivå delvis skiner med sin frånvaro under ensemblelektioner, där melodi prioriteras i första hand.

Mitt Projekt

Jag funderade länge på vad syftet med mitt projekt skulle vara. Min första tanke var att jag skulle komponera musik för min grupp Nick Klaman Quintet för att senare ha en examenskonsert och spela upp musiken. Jag insåg rätt snabbt efter det att jag aldrig spelat in något seriöst i mitt namn och tanken på att ge ut ett album med min grupp dök upp. Roy Hargrove, Ambrose Akinmusire och Anders Bergcrantz är tre trumpetare som har inspirerat mig i mitt spel genom åren, en sak som de alla har gemensamt är att de är starka ledare i sina respektive konstellationer, vilket är den egenskap hos dem som har inspirerat mig mest. Ett av målen med det här projektet var att just detta var en av de viktigaste aspekterna som jag ville framhäva. Att ha ett eget band med utvalda musiker, skriva mina egna kompositioner och vara en stark ledare för min grupp med en målsättning att få ut det bästa ut ur var och en av musikerna och kompositionerna. Det är alldeles för sällan man hör riktigt starka röster med ett tydligt koncept inom jazzvärlden, de människor som tar stora risker och vågar ta plats inom branschen som just Hargrove, Akinmusire och Bergcrantz ser jag upp till och med det här projektet vill jag sträva mot sådant uttryck, ett koncept, en tydlig idé om min musik och i vilken riktning jag vill gå mot som jazzmusiker. Därför kände jag att ge ut ett album är ett steg i rätt riktning, att få ut min musik på en bredare front och göra min första tydliga markering som musiker.

Nick Klaman Quintet

När jag började fundera över vilka musiker jag skulle vilja ha med i mitt projekt insåg jag att det viktigaste kriteriet var fungerande personkemi utanför musiken. Det vill säga människor som jag har en bra dialog med och i vilkas närvaro jag känner mig bekväm. Av erfarenhet så har det varit den viktigaste faktorn när man skapar musik tillsammans. Det finns många exempel på grupper som innehåller fantastiska musiker men där musiken som skapas påverkas av en negativ atmosfär inom gruppen och aldrig kommer till sin rätt. Jag inser givetvis att så är inte resultatet i alla fallen, men det är något jag har varit med om tidigare och reagerat starkt på då kommunikationen har blivit lidande mellan musikerna på grund av bristande respekt och förståelse för varandra. Därför funderade jag med omsorg vilka personer jag önskade ha med och kunde bara hoppas på att de tackade ja till det här projektet.

Johan Christoffersson – Altsaxofon

Är det någon person som jag skulle kalla för min musikaliska broder, någon som jag känner tänker musik likt mig och delar samma uppfattningar när det kommer till att skapa musik så är det Johan Christoffersson. Trots att vi båda delar samma hemtrakt i Skåne så var det först i Stockholm som jag träffade och hade äran att spela med honom. En av de mest professionella musiker jag någonsin har samarbetat med, som både har kunnat ta emot direktiv samtidigt som han kan ställa krav på alla medmusiker och komma med starka synpunkter, allt för att främja kreativiteten och för att nå det bästa musikaliska resultatet. Med allt detta i åtanke var valet om vem jag ville ha som min "högra hand" i projektet självklart, Johan Christoffersson.

Filipe Raposo – Piano

Den portugisiska jazzpianisten Filipe Raposo är uppvuxen i en musikalisk omgivning som skiljer sig väsentligt från den nordeuropeiska. Klassiskt skolad, med en bred kunskap inom den portugisiska musikstilen Fado blir resultatet ett unikt sound när han ger sig i den improviserade musiken. Ett sound som lockade mig och som kom att addera en ny dimension samt nya perspektiv till mina kompositioner. Med all den erfarenhet och unika kunskap han besitter som musiker, kompositör och arrangör var det inget annat än en fröjd att få samarbeta med honom. Processen underlättades enormt av att han, i och med sin erfarenhet, likt en kameleont hade lätt att anpassa sig till min musik samtidigt som hans roll som pianist i bandet stack ut och gav ett unikt sound i kompositionerna.

Samuel Löfdahl – Kontrabas

Kontrabas eller elbas? Det var frågan jag ställde mig när det kom till att välja vilken typ av bas jag ville ha i min musik. En elbas skulle definitivt dra projektet mer mot ett beatsound medan kontrabas kanske skulle bidra till ett mer organiskt sound. Samuel Löfdahl var namnet som dök upp i mitt huvud. Den här mannen har elbas som sitt huvudinstrument men har på senare år gått över till att spela mer kontrabas. Valet var svårt men efter ett tag insåg jag vad jag gillade med hans spel på kontrabasen, nämligen förmågan att få instrumentet att låta solistiskt i gruppssammanhang. Enligt min uppfattning kan det ha att göra med att han just började spela elbas och senare översatt språket till kontrabasen, och på så sätt skapat ett annat sound än hur man förväntar sig att en kontrabas ska låta, med en mer distinkt attack och en mjukare kärna i tonen, om teorin är sann eller inte låter jag vara öppet för diskussion. En sak var säker dock, det var exakt det soundet som jag ville ha i min musik.

Hannes Sigfridsson – Trummor

Hannes Sigfridsson hade jag lärt känna och umgåtts med långt innan vi spelade tillsammans för första gången. Han är den musikern i bandet som jag hade hört minst av innan jag startade projektet och kände av naturliga skäl tveksamhet till huruvida han skulle passa in i gruppen eller inte. Redan efter första repetitionen med bandet var min tveksamhet som bortblåst. Jag insåg vilken otrolig trummis han är som kan leverera inom alla musikstilar med en sanslös energi. Jazz, hip-hop, latin, soul, det spelade ingen roll vad som stod på agendan. Hans tydliga spel och aggressiva touch på trummorna kompletterade bandet på ett utomordentligt sätt och tog musiken till oanade höjder.

Processen

Under rubriken "Processen" kommer jag att berätta hur hela projektet gick till. Jag delar upp det i tre delar, första delen "Låtarna" handlar om mina kompositioner, hur jag skrev musiken. Andra delen "Konserten" handlar om examenskonserten och sist men inte minst tredje delen, albumet "Devil's Dance" och hur jag gick till väga med att få fram ett färdigt koncept. Ett koncept där jag liksom mina trumpetförebilder försöker driva jazzen i nya riktningar, där jag kompromisslöst tar ett avstamp inom musikstilen utan någon som helst rädsla för vad projektet kommer att resultera i.

Låtarna

Devil's Dance – (N.Klaman)

”Devil’s Dance” var den första låten som jag skrev till projektet. Jag hade sedan tidigare lyssnat och blivit inspirerad av trumpetaren Roy Hargroves album “Habana” (1997) samt “Nothing Serious” (2006), som båda innehåller låtar av latinkaraktär. Jag har alltid varit imponerad över hur han lyckas mixa musikstilen latin samtidigt som essensen av jazz fortfarande bevaras i kompositionerna. Jag bestämde mig för att skriva den här typen av komposition med bluesform där grunden i groovet skulle bestå av kvarter i pianostämman.

Piano
Latin Jazz
♩=260

DEVIL' S DANCE

Nick Klaman

Chord symbols: Dm, Gm, Bbmaj9, Abmaj9, Gbmaj9, Gbmaj9(b5), Ebmaj9(#11)

V.S.

Letters From Barcelona – (N. Klaman)

”Letters From Barcelona” skildrar mina upplevelser under tiden då jag studerade i Barcelona. Jag började skriva låten där nere för att sedan avsluta kompositionen i Stockholm. Inspirerad av flamencomusik försökte jag skapa någonting som hade anknytning till allt jag lärde mig i Katalonien, alla människor jag träffade och all den musik jag tog del av. I den här kompositionen lade jag fokus på enkelheten och soundet av flamenco samtidigt som jag försökte bevara min musikaliska integritet. Enkla kompstämmor där den starka karaktäristiska melodin fick stå i fokus.

Altsaxstämman transponerad i Eb:

Alto Saxophone

Letters From Barcelona

Nick Klaman

$\text{♩} = 142$

16

17 **A**

25

33 **B**

37

41 **C**

49 $D_m^{(maj7)}$ A $D_m^{(maj7)}$

55 A G^{o7} A/F

61 $D_m^{(maj7)}$ A A B^b C $C^\#(b5)$

67 $C^\#(b5)$ C B^b A A B^b C $C^\#(b5)$ $C^\#(b5)$ B^b A

Copyright © 2015

V.S.

Tata – (N.Klaman)

Ordet “Tata” betyder pappa på polska. Den här låten är dedikerad till just min pappa. Även det här är en komposition som påbörjades i Barcelona och sedan avslutades i Stockholm. Första idén till låten var baserad på ett 6/8 ostinato i pianostämman där baslinjen ständigt förändras. Jag ville skapa en sorts mediterande känsla i kompositionen där man skulle sätta sig in i den upprepande klangen innan jag började känna att det behövdes något mer i kompositionen för att göra den intressant. En sen kväll i Stockholm upptäckte jag en ny idé efter att länge ha jobbat med kompositionen. Jag satt vid pianot med harmonierna nerskrivna på papper och testade mig fram till olika rytmiska förändringar när idén om ett groove som växlar mellan 3/4 och 2/4 dels takt dök upp. I samma veva bestämde jag mig för att behålla det ursprungliga tempot i 6/8 dels takt för att senare lägga ihop båda delarna i en och samma komposition. Därefter lät jag melodin växa fram genom att åtminstone en gång om dagen improvisera med trumpeteten till pianokompet för att på så sätt låta instrumentet tala och skapa en naturlig melodi.

Trumpet in B $\flat$ Tata

Nick Klaman

INTRO 3 3 4

14 **A**

19

24

30 15

46

50

54 **B** PIANOSOLO OPEN 16 8

78 **C** TRUMPET SOLO OPEN

83 **D** 16

Copyright © 2015

Life On Planet Mars – (N.Klaman)

“Någoting helt galet”. Det var min första tanke med den här kompositionen, därav titeln “Life On Planet Mars”. Jag satt och experimenterade framför pianot genom att testa olika överlagringar, dvs. stapla treklanger på varandra. Resultatet blev ett sound som jag aldrig tidigare hade utforskat. Tidigt i processen kände jag att kompositionen skulle innehålla delar som skiljde sig åt markant. Därför bestämde jag mig för att temat skulle vara av beatkaraktär och att solodelen skulle gå över till swing, med målet att få till ett överraskningsmoment i kompositionen. Jag ville hålla melodin så enkel som möjligt för att inte ta fokus från soundet i sin helhet och på så sätt låta harmonierna tala, likt en drömsk upplevelse.

Piano

Life On Planet Mars

Nick Klaman

♩=94

8 E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) Amaj9(♯11)

A
15 E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) Amaj9(♯11)

22 E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) E♭maj7(♯11) Cmaj7(♯11) Amaj9(♯11)

B
29 Am¹³/C A9(♯11) Am¹³/C A9(♯11) Am¹³/C A9(♯11) Gmaj3

36 Am¹³/C A9(♯11) Am¹³/C A9(♯11) Am¹³/C A9(♯11) Gmaj3

V.S.

All I Could Think About Was Her – (N.Klaman)

Är det någon låt som beskriver mig som musiker och person så är det “All I Could Think About Was Her”. Jag skrev låten våren 2014 och den har kommit att bli något av en favorit för mig. Det var en svår process då jag försökte få ner alla mina djupaste känslor och tankar på papper, och allt jag kunde använda mig av var noter. Kompositionen består av ett långt tema som fortsätter med improvisation som eskalerar på ett brutalt sätt med en urladdning utan dess like. Viktigaste aspekten i utförandet av stycket var att jag ville få mina musiker att tala, berätta en historia, mer än bara spela musiken.

Trumpet in B $\flat$ All I Could Think About Was Her   Nick Klaman

$\text{♩} = 71$

A

13

17

19

23

40

45

49

Copyright © Nick Klaman 2014

Interlude – (N.Klaman)

Kompositionen “Interlude” var från början menad att vara ett mellanspel, en kortare komposition. Idén till låten kom när jag bestämde mig för att spela in en platta som en del i examensarbetet. Hip-hopen har alltid varit en stor del av mig och många av mina favoritalbum inom musikstilen som Madlib’s “Shades Of Blue: Madlib Invades Blue Note” (2003) och Slum Village’s “Fan-Tas-Tic Vol. 1” (2005) innehåller just den här typen av korta spår, “Interlude”. Tanken från början var att kompositionen endast skulle förekomma på albumet samt vara tidsbegränsat till runt en minut. Jag kom fram till att likt hiphopen basera låten på ett groove som upprepas hela tiden men hade svårt till en början att bestämma mig för om stycket skulle innehålla en melodi eller endast improvisation. Slutresultatet blev båda och vad som var menat som en kort låt visade sig bli en full version. När vi väl spelade in låten i studion tog vi längre tagningar, för att på så sätt kunna ha möjlighet att tona ut spåret när det började kännas mest naturligt. Under genomlysningen av låten insåg jag att en av tagningarna blev fantastisk rakt igenom, att tona ut mitt i låten kändes fel, så jag bestämde mig för att behålla versionen som till slut landade på drygt fyra minuter. Däremot förekommer låten fortfarande endast på plattan.

Piano

Interlude

Nick Klaman

♩=96

Bbm⁹ Fm¹¹

3 Bbm⁹ Fm¹¹ D^bmaj¹³ C⁺7(#⁹)

Konserten

Jag funderade länge på var min examenskonsert skulle äga rum. Det vanligaste har varit att man anordnar en konsert i någon sal på Kungliga Musikhögskolan, men i och med att det skulle vara mitt sista uppträdande under min tid på kandidatlinjen kände jag att en spelning på en scen utanför skolan skulle vara uppfriskande. Dels för att jag hade spelat på skolan många gånger tidigare med olika projekt men framför allt för att en spelning utanför skolan förmodligen skulle innebära att man når ut till en bredare publik, både musiker men även musikentusiaster. "Jazzlab" är ett samarbete mellan musikhögskolan och jazzklubb Fasching i Stockholm, där totalt åtta akter från skolan får möjligheten att spela på Fasching under vårterminen. Jag anmälde mitt projekt och meddelade att jag ville anordna min examenskonsert i samband med "Jazzlab".

Förberedelsen

Jag var mån om att boka många repetitioner med mina musiker redan från början, av den enkla anledningen att jag vet av erfarenhet att det oftast brukar falla bort några tillfällen då musiker tenderar att prioritera projekt där ekonomisk ersättning är involverat till skillnad från den här typen av projekt där jag inte kunde erbjuda någon ersättning alls. Jag var fullt medveten om det här och har naturligtvis full förståelse för den här typen av företeelser då dagens musikbransch ser ut som den gör där unga jazzmusiker i synnerhet måste kämpa för att få ihop sin vardag. Den andra viktiga delen i förberedelsen var att ha alla noter nerskrivna och klara innan repetitionerna, det finns inget värre än när en ledare för en grupp inte har allting på plats och inför det här projektet ville jag se till att det inte slösas bort tid under dessa rep på att diskutera och förklara mer än den artistiska inriktningen i musiken.

När väl repetitionerna drog igång var min ambition att spela musiken så mycket som möjligt. Låta musiken tala för sig själv mer än att försöka påverka den genom mina egna ord när det inte kändes naturligt. Mina medmusiker var väldigt nyfikna på vad låtarna handlade om, vilken tanke jag hade när jag skrev dem och vad titlarna grundade sig i. "All I Could Think About Was Her" var den låten som det frågades och undrades mest om. Jag fick frågan om vem "hon" var och vad som hade hänt då flera av medlemmarna ville få en bättre förståelse för stycket, för att på så sätt kunna tolka musiken. Jag bestämde mig för att inte berätta då jag anser att det gynnar musiken när var och en bildar sin egen uppfattning istället för att spela efter någon annans enskilda bedömning. På så sätt kände jag att var och en kunde skapa en egen historia kring titeln och musiken samt visa sitt verkliga jag som musiker. Under varje repetition spelade jag in oss för att sedan kunna lyssna och analysera både musiken, processen och mig själv som ledare av bandet, hur jag uppförde mig och motiverade mina musiker för att på så sätt förbättra mig själv på den punkten.

Fasching

Inför examenskonserten på Fasching var jag fokuserad på att visa mitt ledarskap, dels under repetitionerna men även på scen. Min inställning var att jag skulle visa prov på bestämdhet men även ödmjukhet. Jag hade tidigare sett en konsert med amerikanske trumpetaren Christian Scott och hans kvintett på Fasching och blev imponerad av vilken otrolig pondus och säkerhet han utstrålade. Efteråt kunde jag inte motstå frestelsen att gå fram och prata med honom. Efter att ha tackat för en fantastisk konsert ställde jag den första frågan:

“-Om du skulle kunna beskriva med ett ord det som har varit det viktigaste i din karriär och som har lett dig till där du befinner dig just nu som artist, vad skulle det vara?”

Svaret jag fick var:

“-Sårbarhet”

Han fortsatte senare med att förklara att man måste visa sårbarhet inför sin publik och inte vara rädd för att visa vem man är som musiker och kompositör. Det är ingen som kan säga åt en hur man ska låta som trumpetare eller inom vilken stil man ska spela. Bara för att man inte låter som Miles Davis eller Clifford Brown betyder inte att man inte har något att komma med inom jazz och ska vara rädd för att visa sitt verkliga jag. Att visa sårbarhet kommer att hjälpa en att utvecklas som ledare, person och musiker, att stå på scenen och bara utstråla självsäkerhet kan leda till att man uppfattas av publiken som arrogant.

Det är ord som fick mig att inse vilken stor personlighet och musiker han är, och något som motiverade mig till att sträva efter själv. Det är ord som jag hade i åtanke både under repetitionerna och under konserten.

Resultat

På grund av tidsbrist fick vi stryka en låt inför examenskonserten på Fasching. Till slut föll det på “Interlude” då låten från början var menad som ett mellanspel och inte kändes riktigt naturlig att spela under en konsert. Mina förväntningar inför konserten var skyhöga. I och med att jag hade jobbat med projektet en längre tid var det nu jag skulle få ett kvitto för mina tre år på Kungliga Musikhögskolan. Jag glömde dock att ta det för vad det var, bara en vanlig konsert. Förväntningarna jag hade ledde till nervositet som i sin tur ledde till att jag inte kände att min prestation var på topp varken som musiker eller ledare. Under soundcheck och konsert var det en del strul med tekniken på scen som spädde på nervositeten. Det kommer alltid dyka upp omständigheter som påverkar situationen negativt och en lärdom jag drog utav konserten var att man måste kunna behålla fokus på vad som är viktigast, musiken. Sånär i efterhand känner jag att det blev en bra konsert, trots alla omständigheter gav vi allt vi kunde och genomförde konserten från början till slut, med positiv feedback från publiken, vilket i slutändan är det bästa kvittot som man kan få.

Devil's Dance

När vi började spela in albumet "Devil's Dance" var konceptet för vilket sound jag ville ha glasklart. Så organisk inspelning som möjligt där man som lyssnare känner att man är med i rummet och en del av upplevelsen. För att få till den här känslan av liveinspelningar var det viktigt att se bort från att vi faktiskt var i en studio och inte på en scen. Improvisation kan vara en svår utmaning att få till så naturlig som möjligt i en studiomiljö, att komma i kontakt med sin inre kreativitet när det inte finns någon publik involverad att reagera med kan leda till att man blir tvungen att handskas med sig själv. Det blir som ett uppträdande framför en stor spegel, där man verkligen måste gå in i sig själv och tänka bort situationen för att få fram livekänslan i improvisationen, vilket kan vara otroligt svårt. Jag försökte få mina musiker att känna sig trygga med mig som ledare samtidigt som jag ville att de skulle ha fokus på att ge allt under inspelningarna som om det vore en konsert och försökte hålla motivationen på topp. När vi väl var klara med inspelningen så hade vi runt 3-4 tagningar av varje låt. Av erfarenhet har jag lärt mig att det är den första eller andra tagningen som brukar bli bäst, även med alla misstag, för så fort man börjar spela in fler tagningar är det lätt hänt att man till slut börjar imitera sig själv. När man spelar live finns inte den möjligheten, man har bara en chans på sig, därför bestämde jag mig att inte låta göra några omtagningar av melodier eller specifika partier i inspelningarna, allt för att få till den där livekänslan.

Låtordning:

1. Devil's Dance
2. Letters From Barcelona
3. Tata
4. Life On Planet Mars
5. Interlude
6. All I Could Think About Was Her

Mixning

Just nu håller albumet på att mixas i studion. Än så länge har det grova jobbet gjorts där vi har kollat nivåer och börjat få till ett enhetligt sound i inspelningarna. Den viktigaste aspekten har varit att hålla ljudet så organiskt som möjligt och inte få skivan att låta för producerat. Arbetet med mixning och mastring kommer att fortsätta på det här spåret och utgivningen av albumet beräknas ske under sommaren/hösten 2015.

Slutlig reflektion

Det har varit en lång resa från början till slut med många minnesvärda ögonblick. Att vara en bra ledare händer naturligtvis inte bara för att man bestämmer sig för att bli en. Som med allt annat krävs det att man studerar sina förbilder, lyssnar vad de har att säga och försöker vara imitera deras sätt att bete sig på scen och utanför. Framför allt måste man utöva sitt ledarskap så ofta man kan, det är endast då man lär sig hantering av olika situationer, både negativa och positiva. Min viktigaste insikt när det gäller ledarskap är förmågan att sätta sig in i sina medmusikers situation, för det man själv uppfattar som ett bra beteende behöver inte nödvändigtvis betyda att andra uppfattar det på samma sätt.

Under inspelningen av albumet fick jag en kommentar av en av mina medmusiker att jag skulle slappna av och njuta av stunden. Jag svarade med att jag inte förstod vad han menade då jag upplevde mig själv som både avslappnad och på bra humör. Vi diskuterade på vilket sätt jag hade betett mig som gjort honom obekvämt och jag drog lärdomen hur viktigt det är att tänka på alla signaler man skickar ut. Hur viktigt det är utstråla glädje och positiv energi som ledare i allt man gör, för att få till en bra produkt. Att kunna sätta sitt ego åt sidan för allas bästa skull är den viktigaste egenskapen man kan ha. Jag behåller fortfarande åsikten om att man måste vara bestämd och tydlig i sitt ledarskap om vad man vill åstadkomma med ett projekt av det här slaget. Men ibland är det bra ledarskap att även kunna anpassa sig till människor som har åsikter som skiljer sig från en de egna och synen på en bra ledare.

När det kommer till själva konceptet med min musik, där målsättningen har varit att driva jazzen mot nya riktningar, är det desto svårare att reflektera över. Huruvida musiken är nyskapade eller inte är det bara tiden som kommer att avgöra. Det är nästintill omöjligt att veta hur ens musik kommer att bli mottagen av allmänheten och jag är ganska säker på att musiker som just Anders Bergcrantz, Ambrose Akinmusire och Roy Hargrove hade svårt att förutspå hur deras musik skulle uppfattas när de tog klivet in i den moderna jazzen och försökte utveckla den. Det jag känner just nu är glädje över att ha genomfört ett sådant projekt från början till slut. Till stora delar har mitt första avtryck som musiker resulterat i något mycket positivt utifrån den inriktningen som jag hade tänkt mig, ett starkt koncept, en ledare.

Ett citat som jag fastnade för under den här tiden kommer från en intervju med den kände kanadensiske låtskrivaren och producenten David Foster där han uttalar sig så här när det kommer till att skapa musik:

“-Good is the enemy of great”.

Jag har insett under den här tiden att jag aldrig kommer bli helt nöjd med resultatet av min musik, en egenskap i mig som jag både hatar men även älskar. Jag tror att man konstant måste vara kritisk mot sig själv i sitt konstnärliga skapande för att utvecklas, utan att vara rädd för att ta ett kliv framåt och visa vem man är. På så sätt kan man analysera sin progression genom att blicka tillbaka på vad man har gjort tidigare för att sedan avgöra vad man behöver förbättra för att utvecklas både som musiker och kompositör men även som ledare.

Referenser

Skivor

Led Zeppelin – Led Zeppelin II (1969) Atlantic Records
Madlib – Shades Of Blue (2003) Blue Note
Miles Davis – Doo Bop (1991) Warner Bros
Miles Davis – Kind Of Blue (1959) Columbia
Roy Hargrove – Habana (1997) Verve Records
Roy Hargrove – Nothing Serious (2006) Verve Records
Slum Village – Fan-Tas-Tic Vol.1 (2005) Counterflow

Förebilder

Ambrose Akinmusire – Trumpet

Född 1 maj 1982 i Oakland, Kalifornien. År 2007 vann han de prestigefyllda tävlingarna “Thelonius Monk Jazz Competition” och “Carmine Caruso International Jazz Trumpet Solo Competition”. 2011 släppte han sitt debutalbum under skivbolaget Blue Note vid namnet “When The Heart Emerges Glistening” och har genom åren även medverkat på plattor tillsammans med bland andra Esperanza Spalding, Jack DeJohnette samt Vijay Iyer.

Anders Bergcrantz – Trumpet

Född 5 december 1961 i Malmö. Han har två gånger belönats med Orkesterjournalens pris “Gylleneskiva”, 1995 för “In This Together” och 2007 för “About Time”. 1993 samt 2007 blev han belönad med Sveriges Radios pris “Jazzkatten” för årets bästa jazzmusiker.

Roy Hargrove – Trumpet

Född 16 oktober 1969 i Waco, Texas. Tvåfaldig Grammyvinnare med albumen “Habana” 1998 inom kategorin “Best Latin Jazz Album” och “Directions in Music” 2002 för “Best Jazz Instrumental Album, Individual or Group”. Genom åren har han samarbetat och medverkat på plattor tillsammans med bland andra Herbie Hancock, Sonny Rollins, samt Oscar Peterson.

Bilagor

Skivomslag

Bilden är tagen på berget Parc Güinardo i Barcelona.

Foto: Yexzabeth Lara

Redigering: Joel Kjellgren